

האחות רונית, החתונה הפכה לאבל"

הקים ועדת חקירה ממלכתית. אך העניין נשכח (העולם הזה 2142). לפני חודשים ירה חייל המילואים אבי קרדי בחברתו ציפי פרץ. חוקרי המישטרה הצבאית פתחו בחקירה, כיצד הגיע הרובה לידיו של אבי, למרות שבעת שרותו ב" צבא נאסר עליו השימוש בנשק (העולם הזה 2182).

מלישכת דובר צה"ל נמסר, כי הפרשה נבדקת ומסקנותיה יתפרסמו בהקדם.

אמנון יעקב בשרות, למה אין פיקוח?"

מהבסיס שלו לא באו אלינו, אולי הם מפחדים, אולי הם יודעים שהם אשמים במה שקרה לנו.

עד כאן סיפורו של שימוש. טוענת אחותו של אמנון, רונית: "אני לא יכולה להימנע מההרגשה שהצבא מקפח אותנו במתכוון. אני היום בת 19. הייתי צריכה להתגייס לצבא לפני שנה, אבל חליתי בדלקת בדרגה השתן.

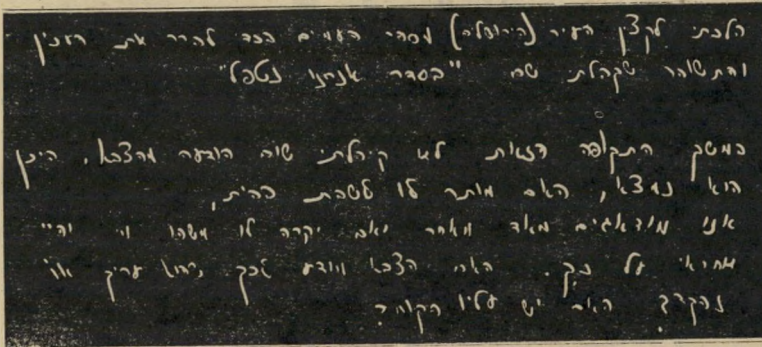
"עכשיו אני בריאה לגמרי, אבל הצבא מתעלם ממני. מדי שבוע אני מתייצבת, כל פעם במקום אחר, פעם בתל-השומר ופעם במרפאה בירושלים. הרופא בתל-השומר קבע כי אני בריאה לגמרי, ונתן לי פרופיל 97. אבל כשבאתי לשם, שלחו אותי בכל פעם לבדיקות חדשות. פעם

Lunettes		מספר	97
סוג הדם		Group sanguin	-
סעיף ליקוי		מספר	97
Nom		שם	יעקב
Prénom		שם פרטי	אמנון
Nom du père		שם אב	יעקב
Date de naissance		תאריך לידה	11-10-58

תעודת-השבוי של אמנון יעקב 97: 97

האם ויקטוריה (באמצע), כולם שכחו ממנו"

פניית ההורים לנציב קבילות החיילים מי יהיה אחראי?

עשו לי בדיקת שחפת, ופעם בדיקת-דם. "אני עובדת עכשיו בבנק, ובעבודה מבקשים לדעת אם הם יכולים לתת לי קביעות, אבל כל עוד אינני מקבלת תשרי בה חדר-משמעות מהצבא, אין לי אפשרות להתמיד בשום עבודה.

"פניתי לקצין העיר ומסרו לי שם ש" עלי לכתוב להם מיכתב ולהתחייב שאני אהיה אחראית למה שיקרה לי בצבא. עניתי להם שלדעתי הם סתם מטורפים אותי, עושים ממני שפן-גסיון. אני חצי מעולפת אחרי כל בדיקה. בכל פעם הם קובעים לי בדיקות אחרות וטוענים שאני בריאה. עכשיו אחרי מה שקרה לאחי, אני לא מוכנה להתחייב לשום דבר. מספיק קה טרגדיה אחת במישפחה!"

שתי המישפחות, מישפחתו של אמנון ומישפחתה של ריבקה, מאוחדות בדיעה שהצבא אשם בטרגדיה. טען שימוש: "אני לא מאמין בכלל שאמנון ידע איך משתמרים שים ברובה. הוץ מהשירות, אף פעם לא החזיק ברובה. סתם החתימו אותו על נשק."

טען אביה של ריבקה: "נשק זה רשיון לרצח. חלק מהאנשים מנצלים את הרשיון הזה. אין לנו הרבה כסף, אבל אנחנו חושבים להגיש תביעה נגד הצבא. נאסוף הכל, נמכור הכל, אנחנו נבקש להעמיד את ה" ממונים עליו לדין על הזנחה פושעת ו" גרימת מוות."

האסון הכפול אינו הראשון מסוגו. בשנה שעברה מת החייל רחמים יעקוב מבאר-שבע. הצבא קבע: "הוא התאבד". הוריו טענו ש"צה"ל בדק את עצמו", ודרשו לי

בצר לו כתב האב מיכתב לנציב קבילות החיילים, היים לסקוב.

כתב האב: "יש לי בן שהתגייס לצבא באוגוסט 1976. מזה כחצי שנה הוא יושב בבית אחרי שנשפט על עבירות-תנועה ורשיונו נשלל. הלכנו לקצין העיר בר-ירושלים כמה פעמים, כדי לברר את ה" עניין. התשובה שקיבלתי שם: בסדר, אנחנו נטפל. במשך התקופה הזאת לא קיבלתי שום הודעה מהצבא. אנחנו מודאגים, מאחר ואם יקרה לו משהו, מי יהיה אחראי על כך? האם הצבא מודע לכך שהוא עריק או נפקד? האם יש עליו פיקוח?"

לב אכול

ק בעבור חמישה חודשים התקבלה התשובה. מיכתב קצר, חתום בידי היים לסקוב: "בדקתי פנייתכם עם הרשות ה" צבאית המוסמכת. מפיח נמסר לי, כי רק לאחרונה הגיע אליה דיווח על ניפקדותו של בנכם וכי היא תיפעל בהקדם כדי לעצרו. בכך יבוא עניין פנייתכם על תיקונו ואיני מוצא עוד מקום להמשך טי" פולי בו."

לדעת בני מישפחתו של אמנון היה גם היה מקום להמשך טיפולו של הצבא בפרשה. לטענתו של שימוש, האח, הגיעו לביתם שוטרים צבאיים לפני כחצי שנה. הם חיפשו את אמנון ומשלא מצאו אותו הסתלקו וחזרו שוב כעבור עשרה ימים. אמנון נאסר לחמישה חודשים בעוון ניפק" דות.

סיפר שימוש:

כשיצא מהכלא היה הלב שלו אכול. אמר שבצבא הבטיחו לו כי יחזירו לו את הרשיון, וכי ישרת קרוב לבית בגלל ה" מצב המישפחתי הקשה שלנו. אבל הוא הסתכסך עם המפקד שלו. המפקד שלו הלך איתו על פרינציפ ושלה אותו ל" מחנה אריה, בביקעה. שם נתנו לו את הנשק.

אני רוצה לשאול את הצבא, באמצעות העיתון: האם בדקתם את אחי? מדוע לא שלחתם אותו לפסיכיאטר? מדוע נתתם בידינו את הנשק? האם חייל, שעשה תאור

האח שימוש, תאונה קטלנית"